

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SA Romana Mrotek SA Jolanta Hawryszko

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 roku na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania M. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 listopada 2015 roku, sygn. akt VI U 730/15

postanawia:

1. uchylić zaskarżone postanowienie oraz poprzedzającą go decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 27 lipca 2015r. przekazując sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu,
2. umorzyć postępowanie w sprawie
3. zasądzić od Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz M. B. kwotę 30 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu opłaty od zażalenia.

SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 13 listopada 2015 roku Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim odrzucił odwołanie M. B. w sprawie o rentę rolniczą. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że M. B. wniósł odwołanie od decyzji z dnia 27 lipca 2015 roku odmawiającej mu prawa do dalszej wypłaty renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. W odwołaniu przyznał, że nie poddał się ostatnim badaniom lekarskim z powodu zaniedbania, którego się dopuścił. Pozwana wydała sporną decyzję albowiem skarżący pomimo dwukrotnego wezwania do stawienia się na komisję lekarską, bez uzasadnionej przyczyny nie stawił się na badanie. Powołała się na treść art. 52 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2015 roku, poz. 704 ze zm.) i art. 126 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) wskazując że osoba, która złożyła wniosek o przyznanie świadczenia,

do którego prawo uzależnione jest od stwierdzenia niezdolności do pracy jest zobowiązana na żądanie organu rentowego poddać się badaniom lekarskim, jeżeli są niezbędne do ustalenia prawa do świadczeń określonych ustawą. Zgodnie zaś z § 14 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej w sprawie orzecznictwa lekarskiego w KRUS (Dz. U. z 2005 roku, poz. 46) ponowne niestawienie się na badanie w wyznaczonym terminie bez uzasadnionej przyczyny powoduje odstąpienie od prowadzenia postępowania. Ubezpieczony M. B. odwołał się od decyzji pozwanej wprost do Sądu, nie wyczerpując wszystkich możliwości postępowania administracyjnego. Zgodnie art. 477⁹ § 3¹ K.p.c. Sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Zgodnie zaś z § 3³ cytowanego artykułu, przepis art. 477⁹ § 3¹ K.p.c. stosuje się odpowiednio w sprawach o świadczenia z ubezpieczenia społecznego rolników. Istotą omawianego postępowania jest zdaniem Sądu Okręgowego ustalenie faktów związanych z niezdolnością do pracy przez organ rentowy. Dopiero wydanie orzeczenia przez komisję lekarską Kasy, a następnie wniesienie od jej ustaleń sprzeciwu powodowałoby zakończenie procesu ustalania okoliczności faktycznych, mających znaczenie dla nabycia prawa do renty. Wyczerpanie dwuinstancyjnego trybu ustalania okoliczności związanych z niezdolnością do pracy lub samodzielnej egzystencji otwiera ubezpieczonemu drogę do złożenia odwołania od negatywnej decyzji i prowadzenia dalszego sporu przed sądem. Skoro więc wnioskodawca złożył formalny sprzeciw, ale z powodu jego zaniedbań komisja lekarska KRUS nie wydała orzeczenia, to należy przyjąć, iż nie nastąpiło skuteczne wniesienie sprzeciwu. Tym samym ubezpieczony może w późniejszym postępowaniu przed sądem domagać się ustalenia niezdolności do pracy.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł ubezpieczony, wnosząc o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, poprzez przywrócenie terminu badania lekarskiego. Podkreślił, że niestawienie się na badaniach nie wynikało z jego winy. Od wielu lat leczy się psychiatrycznie. W czasie wyznaczanych badań jego choroba nasilała się. Nie był w stanie działać. Od sierpnia do listopada 2015r. przebywał w szpitalu psychiatrycznym.

Organ rentowy nie wniósł odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji albo stwierdzenia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, jeżeli podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Z przedłożonej przez ubezpieczonego karty informacyjnej leczenia szpitalnego z dnia 6 listopada 2015r. wynika, że ubezpieczony przebywał w szpitalu psychiatrycznym od 24 sierpnia 2015r. do 6 listopada 2015r. z rozpoznaniem epizodu maniakałnego. Wcześniej leczony z różnymi rozpoznaniem natury psychiatrycznej. Akta rentowe wskazują, że ubezpieczony przez kilkanaście lat z niewielkimi przerwami pobierał rentę rolniczą do 31 stycznia 2015r. z powodu schorzeń psychiatrycznych.

Wobec powyższego należałoby dać wiarę oświadczeniom ubezpieczonego, że już w lipcu 2015r. czuł się na tyle źle, że nie mógł zadbać o własne sprawy i nie stawiał się dwukrotnie na wyznaczane przez komisję terminy badań nie z własnej winy, tym bardziej, że stawiennictwo było w jego interesie i sam o to wnosił składając sprzeciw.

Mając więc to na uwadze należało potraktować odwołanie jako wniosek o rozpoznanie sprzeciwu wniesionego po terminie i decyzję uchylić, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu, skoro jednak Sąd I instancji tego nie uczynił, było to obowiązkiem Sądu Odwoławczego na podstawie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. zd. drugie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 36 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych(Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 j.t.).

SSA Jolanta Hawryszko SSA Barbara Białecka SSA Romana Mrotek